

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 11 września 2015 r.

**w przedmiocie rządowego projektu ustawy – Prawo działalności gospodarczej
oraz w przedmiocie rządowego projektu ustawy Przepisy wprowadzające ustawę
– Prawo działalności gospodarczej**

Po zapoznaniu się z treścią niniejszego projektu Krajowa Rada Sądownictwa pozytywnie ocenia zmianę projektowanego art. 16 ust. 2, w kontekście uwag przedstawionych już w tym zakresie przez Radę w opinii z dnia 31 lipca 2015 r. W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa wątpliwości budzą jednak rozwiązania przyjęte w projektowanym art. 30, 35, 47, 50 i 51. Wydaje się, że użyte w art. 30 ust. 1 odwołanie do naruszenia jedynie „prawa polskiego” jako przesłanki wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności gospodarczej jest wadliwe. Na gruncie projektowanego art. 35 ust. 2 budzi wątpliwość na jakiej podstawie ma być wydane rozstrzygnięcie organu administracji publicznej, skoro przedsiębiorca nie mógłby w ogóle zostać zobowiązany do złożenia należycie uwiarygodnionych odpisów dokumentów istotnych dla wydania decyzji, zaś dokonane np. kopie budziłyby wyraźne obawy co do ich wiarygodności. W art. 47 nie uwzględniono „utruty zdolności do czynności prawnych” przez mediatora jako przesłanki skreślenia go z listy mediatorów. W projektowanym art. 50 wątpliwości budzi redakcja zawarta w ust. 7. Wydaje się, że w przypadku wystąpienia braków formalnych wniosku o interpretację należy niezwłocznie zawiadomić wnioskodawcę o potrzebie uzupełnienia wniosku pod rygorem pozostawienia go bez rozpatrzenia. Wprowadzenie pełnej procedury administracyjnej ze środkami odwoławczymi włącznie (postanowienie, zażalenie, skarga do WSA, skarga kasacyjna do NSA) jest nieadekwatne do regulowanej materii – niezasadnie wydłużyłoby postępowanie, unicestwiając niejako cel projektowanej instytucji. Natomiast w art. 51 wątpliwości budzi zachowanie terminu do wydania interpretacji w związku z obowiązkiem doręczenia interpretacji w innej formie niż doręczenie elektroniczne. Otóż chodzi o to, że data „wydania” interpretacji przez organ nie pokrywa się z datą „doręczenia” tego aktu przedsiębiorcy. W świetle orzecznictwa sądów administracyjnych o skutku prawnym aktu administracyjnego możemy mówić dopiero od momentu doręczenia go adresatowi. Projekt posługuje się natomiast pojęciami „wydanie” i „doręczenie” tak, jakby były to zupełnie inne oderwane od siebie zdarzenia prawne. W ocenie Rady taki stan rzeczy

będzie w praktyce wywoływał negatywne skutki, takie jak przy wydaniu i doręczeniu interpretacji podatkowych.

Zastrzeżenia budzi również redakcja art. 46, w którym wymogi odnoszące się do osoby mediatora potraktowano na równi z wpisem mediatora na listę mediatorów.

W pozostałym zakresie Krajowa Rada Sądownictwa podtrzymuje stanowisko przedstawione w opinii z 31 lipca 2015 r.